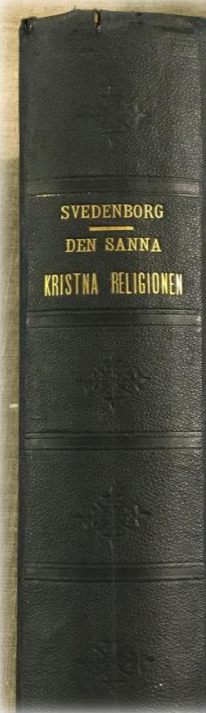
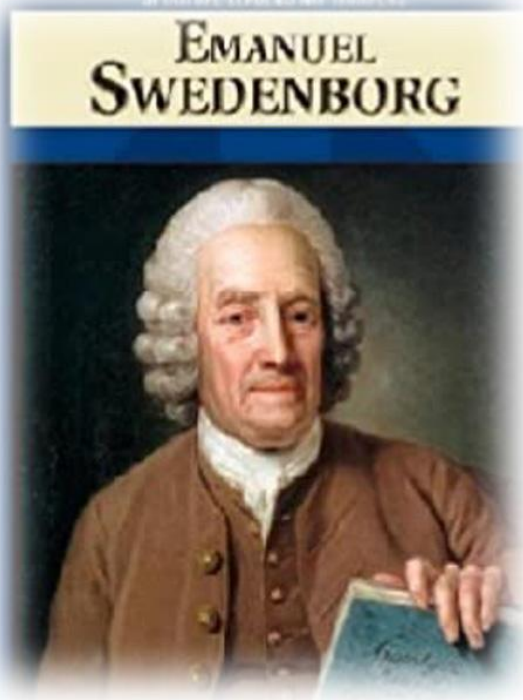

Emanuel Swedenborg och gudsnamnet

Emanuel Swedenborg (1688-1772), bibeltolkare, filosof och vetenskapsman, använde gudsnamnet Jehovah på åtskilliga ställen i sin bok "Den sanna kristna religionen" som publicerades 1771

Här följer några exempel på sidor (25, 26, 32 och 113) där gudsnamnet Jehovah finns med

Om det Guddomliga Varat, som är **Jehovah.**

18. Först skall här framställas läran om det Guddomliga Varat (Esse), och sedan om det Guddomliga Väsendet (Essentia). Det synes som vore dessa två ett och samma; men »Vara» är mer omfattande än »Väsen», ty det senare förutsätter det förra, ty af Vara blifver Väsen. Guds *Vara*, eller det Guddomliga Varat kan icke beskrifvas, emedan det är öfver all mensklig tanke, som ej kan fatta annat än det, som

är skapadt och ändligt, men icke det oskapade och oändliga; således kan den icke heller göra sig något begrepp om det Guddomliga Varat, hvilket är sjelfva det Vara, hvaraf allting har sitt upphof, och som måste vara i allt, för att det skall kunna vara till. Ett fullständigare begrepp om det Guddomliga »Vara» kan erhållas af följande sats, som nu hvar för sig skola förklaras.

1. Att denne Ende Gud kallas **Jehovah** utaf Vara, således deraf, att Han Allena Är, Har-Varit och Skall-Vara, och emedan Han är den Förste och den Siste, Begynnelsen och Änden, Alfa och Omega.
2. Att denne Ende Gud är Sjelfva Substansen och Formen, att änglar och människor äro substanser och former af Honom, och att de äro Hans afbilder och likheter så mycket som de äro i Honom och Han i dem.
3. Att det Guddomliga Varat är Vara i Sig Sjelf och tillika Tillvara (Existere) i Sig Sjelf.
4. Att det Guddomliga Varat och Tillvarat i Sig Sjelf icke kan frambringa något annat Guddomligt, som är Vara och Tillvara i Sig Sjelf, följaktligen att en annan Gud af samma Väsen icke kan gifvas.
5. Att mångtalet af gudar i gamla och äfven i nuvarande tid icke uppkommit af annat, än att man icke förstätt det Guddomliga Varat.

19. 1. Att denne Ende Gud kallas **Jehovah** utaf Hans Vara, således deraf, att Han Allena Är och Skall-Vara, och emedan Han är den Förste och den Siste, Begynnelsen och Änden, Alfa och Omega.

Att **Jehovah** betyder »Jag Är» och »Vara», är allmänt bekant, och att Gud ifrån de uräldsta tiderna bilfvit så kallad, visar sig af Skapelseboken, der Han i första kapitlet kallas Gud, men i det andra och de följande **Jehovah** Gud, och sedan, då Abrahams barn af Jakob under vistandet i Egypten glömde Guds namn, blef det återkalladt i deras minne, hvarom det heter: »Moses sade till Gud: hvad är Ditt namn? »Gud sade: **Jag Är Som Jag Är**; så skall du säga till Israels »barn: **Jag Är** har sändt mig till eder; och du skall säga: »**Jehovah**, edra fäders Gud, har sändt mig till eder; detta är »Mitt Namn i evighet, och detta min ihågkommelse från »slägte till slägte», 2 Mos. 3: 13—15. Emedan Gud allena är »Jag Är» och »Varandet» eller **Jehovah**, derfor gifves det icke i hela det skapade verldsalltet något, som icke leder sitt vara från Honom; huru denna härledning sker, skall visas i det följande. Detsamma förstås äfven med dessa ord: »Jag är den Förste och den Siste, Begynnelsen och Änden, Alfa och Omega», Es. 44: 6. Uppb. 1: 8, 11, 22: 13. hvarmed

jande: 1) Att ingen hittills vetat något om den andliga världen, der andar och änglar äro, och dit hvarje människa kommer efter döden. 2) Likaledes att man icke vetat, att i den andliga världen är en sol, som är idel kärlek af Jehovah Gud, som är midt uti densamma. 3) Att man icke vetat, att ifrån den solen utgår en värme, som i sitt väsen är kärlek, och ett ljus, som i sitt väsen är vishet. 4) Att man icke vetat, att följaktligen allt, som finnes i den andliga världen, är andligt och inverkar på den inre människan och bildar hennes vilja och förstånd. 5) Att man äfvenledes icke vetat, att Jehovah Gud af sin sol icke blott frambragt den andliga världen och alla dess andliga ting, hvilka äro otaliga och substantiella, utan också den naturliga världen och alla dess naturliga ting, hvilka äfvenledes äro otaliga men materiella. 6) Att hittills icke någon vetat skillnaden mellan andligt och naturligt, ja, icke en gång hvad andligt i sitt väsen är. 7) Ej heller att det finnes tre grader af Kärlek och

jämnen i vildmarken en gångstig för vår Gud, och allt kött skall tillsammans se», Es. 40: 3, 5; Se Herren Jehovah kommer i styrka, och Hans arm skall herska för Honom, se Hans lön med Honom, såsom en Herde skall Han beta sin hjord, Es. 40: 10, 11; Jehovah sade: Jubla och var glad, Sions dotter, se! Jag kommer för att bo midt uti dig; då skola många folkslag på den dagen hålla fast vid Jehovah, Sach. 2: 14, 15; Jag Jehovah har kallat dig i rättfärdighet, och skall gifva dig till ett förbund för folket; Jag Jehovah, detta är Mitt Namn, min ära skall jag icke gifva åt en annan», Es. 42: 1, 6, 7, 8; Se dagar komma, då jag skall uppresas åt David en rättfärdig teltning, hvilken skall regera som en konung och göra dom och rättfärdighet på jorden, och detta är Hans namn, Jehovah vår Rättfärdighet, Jer. 23: 5, 6; 33: 15, 16; dessutom på andra ställen, der Herrens ankomst kallas Jehovahs dag, t. ex. Es. 13: 6, 9, 13, 22; Hezech. 31: 15; Joel 1: 15; 2: 1, 2, 11; 3: 2, 4; 4: 1, 14, 18. Amos 5: 12, 18, 20. Zef. 1: 7—18. Sach. 14: 1, 4—11; m. fl. Att Jehovah Sjelf nedsteg och antog Menniskoväsen, visar sig tydligen hos Lukas 1: 34, 35: Maria sade till ängelen: Huru skall detta ske, då jag icke känner man? Ängelen svarade henne: Den Helige Ande skall komma öfver dig, och den Högstes kraft skall öfverskygga dig; därför skall ock det Heliga, som födes af dig, kallas Guds-Sonen. Och hos Mattheus. »Ängelen sade i en dröm till Josef, Marias trolofvade; det som är födt i henne är af den Helige Ande; och Josef kände henne icke, till dess hon födt sin Son, och kallade hans namn Jesus. 1: 20, 25. Att med den Helige Ande menas det Guddomliga, som utgår af Jehovah Gud, skall ses i tredje hufvudafdelningen af detta verk. Hvem vet icke, att barnet har själen och lifvet från fadren, och att kroppen är från själen? Hvad säges då tydligare, än att Herren hade Själen och Lifvet af Jehovah Gud, och enär Guddomsväsendet icke kan delas, så säges också, att Fadrens Sjelfva Guddomsväsen var Hans Sjal och Lif? Derfor kallade Herren så ofta Jehovah Gud Sin Fader, och Jehovah Gud kallade Honom Sin Son. Hvad löjligare kan man då höra, än att vår Herres själ var af modren Maria? såsom nu för tiden både de romerskt katolske och protestanterna drömma, och ännu hafva de icke blifvit vakna af Ordet.

83. Att någon Son född af evighet nedsteg och antog Menniskoväsen, faller och försvinner alldeles såsom en villfarelse, när man läser de ställen i Ordet, der Jehovah Sjelf säger, att Han Sjelf är Frälsare och Återlösare. Dessa ställen äro följande: »Är icke Jag Jehovah, och ingen Gud mer utom